

РЕШЕНИЕ

№ 2988

гр. София, 16.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 09.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **2508** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл.188 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС).

Образувано е по жалба на [фирма]- [населено място], представлявано от управителя А. И. О. чрез процесуалния си представител адв. Н. Т. К. срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка ПАМ № ФК-13-0412351/13.01.2020 г., издадена от Началник отдел Оперативни дейности – П. при ЦУ на НАП, с която е постановено запечатването на търговски обект - магазин за сувенири, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от жалбоподателя и забрана за достъп до обекта за срок от 14 дни, на основание чл. 186, ал.1, т.1, б. „а“ от ЗДДС и чл.186, ал.3 от ЗДДС. Релевира доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, като постановена при нарушение на изискването за форма, при съществени процесуални нарушения и несъобразяване с материално-правни разпоредби. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалвания административен акт.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовна призован, не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Ответникът – Началник отдел „Оперативни дейности“ – [населено място], Дирекция „Оперативни дейности“ в Главна Дирекция "Фискален контрол" при ЦУ на НАП, чрез процесуален представител изтъква доводи за недопустимост на жалбата като просрочена. По съществуването на спора оспорва жалбата и моли потвърждаване на издадената заповед като правилна и законосъобразна. Претендира присъждане на

юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, становищата на страните и съобрази приложимия закон, намира за установено от фактическа страна следното :

При извършена проверка на 22.12.2019 г. в 14.00 часа в търговски обект – магазин за сувенири, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма]-[населено място], представлявано от управителя А. И. О., е установено, че за периода 30.11.2019г. – 03.12.2019г., в който монтираното и въведено в експлоатация фискално устройство/ФУ/, не е било налично в обекта поради ремонт, има извършени продажби описани в книгата за дневни финансови отчети /КДФО/ Видно от КДФО за дата 30.11.2019г. има извършена продажба на стойност 44.30 лв., която търговецът е следвало да документира с касова бележка от кочан, издаван в два екземпляра, съдържаща данните по чл.26, ал.1, т.1-6 и подпис на касиера. Констатирано е административно нарушение на чл.36, ал.1, т.3, вр. с чл.35, ал.1 от Наредба №Н-18 /13.12.2006г. на МФ, вр. с чл.118, ал.1 от ЗДДС, като в административната преписка не е приложен съставен АУАН и НП. Съставен е протокол за извършена проверка Серия АА № 0412351/22.12.2019г. за констатираното нарушение, в присъствие на продавач от страна на дружеството, като е указано на основание чл.13, ал.1 и чл.37, ал.4 от ДОПК управителят или упълномощено лице да се яви на посочена дата и място и да представи документи и за съставяне на АУАН.

С оспорената Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-13-0412351/13.01.2020г. на Началник отдел Оперативни дейности – П. при ЦУ на НАП, на основание чл. 186, ал.1, т.1, б. „а“ от ЗДДС и чл.186, ал.3 от ЗДДС е наложена на дружеството ПАМ - запечатване на търговски обект, стопанисван от жалбоподателя и забрана за достъп до него за срок от 14 дни. За да постанови ПАМ административният орган се е мотивирал, че дружеството попада в обхвата на чл.3 от Наредба Н-18 от 13.12.2006г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, издадена от МФ, според който всяко лице е длъжно да регистрира и отчита извършваните от него продажби на стоки или услуги във или от търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от ФУ или касова бележка от ИАСУТД, освен когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит или наличен паричен превод, извършен чрез доставчик на платежна услуга по смисъла на Закона за платежните услуги и платежните системи, или чрез пощенски паричен превод, извършен чрез лицензиран пощенски оператор за извършване на пощенски парични преводи по смисъла на Закона за пощенските услуги. Административният орган се аргументира, че в конкретния случай, нарушителят не е документирал продажбите с касови бележки от кочан по време на ремонт на ФУ за вписаното в паспорта време. Счита, че извършеното административно нарушение всякога предполага негативни последици за фиска. По отношение на определения срок на ПАМ е изтъкнато, че той се явява превенция срещу този нежелан резултат за фиска и указва значимостта на охраняваните обществени отношения.

С оглед установеното от фактическа страна, съдът прави следните изводи:

Жалбата е подадена в предвидения в чл.149, ал.1 от АПК срок, от надлежна страна – адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима. Съдът намира за неоснователно твърдението на процесуалния представител на ответника за просрочие на жалбата.

Оспорената ПАМ е връчена на упълномощено лице на жалбоподателя на 04.02.2020г., а жалбата е депозирана по пощата до ТД на НАП – П. на 18.02.2020г. видно от датата на пощенското клеймо /лист 12 от делото/.

Разгледана по същество е основателна.

При служебната преценката на законосъобразността на атакувания административен акт съдът констатира, че същият е издаден от компетентен орган и в съответната форма, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Обжалваната заповед за прилагане на ПАМ е постановена при нарушение на материалния закон и несъобразяване с целта на закона – отменителни основания по чл.146, т.4 и т.5 от АПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 22 от ЗАНН за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях могат да се прилагат принудителни административни мерки. Случаите, когато могат да се прилагат принудителни административни мерки, техният вид, органите, които ги прилагат, и начинът за тяхното приложение, както и редът за тяхното обжалване се уреждат в съответния закон или указ - чл. 23 от ЗАНН. Нормите на чл. 186 и чл. 187 от ЗДДС регламентират държавна принуда за защита на особено важен държавен интерес – гарантиране на постъпленията във фиска чрез спазване на фискалната дисциплина. Целта на налагането на ПАМ е за преустановяване и/или предотвратяване на административни нарушения и последиците от тях, поради което имат превантивен характер. Тя няма санкционен характер. Санкцията за извършеното нарушение се осъществява чрез налагане на административно наказание – в случая имуществена санкция на юридическото лице.

Според чл.186, ал. 1, т. 1, б. „а“ от ЗДДС, принудителната административна мярка „запечатване на обект за срок до тридесет дни“, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не спазва реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба.

Съгласно чл.36, ал.1, т.3 от Наредба №Н-18 /13.12.2006г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, издадена от МФ продажбите/сторно операциите се документират с касови бележки от кочан по време на ремонт на ФУ за вписаното в паспорта време. Според разпоредбата на чл.35, ал.1 от Наредба №Н-18 /13.12.2006г. касова бележка от кочан, издавана в случаите, предвидени в тази наредба, се издава в два екземпляра, съдържа данните по чл. 26, ал. 1, т. 1 - 9 и подпис на касиера.

В настоящия случай, съдът намира, че не са налице безспорни доказателства жалбоподателят да е извършил твърдяното нарушение на чл.36, ал.1, т.3 вр. с чл.35, ал.1 от Наредба №Н-18 /13.12.2006г., тъй като оспорената продажба на 30.11.2019г. на стойност 44.30 лв. е извършена по банков път с карта от клиента М. К. и е документирана в КДФО.

Отделно от това, определеният с акта срок за налагане на ПАМ от 14 дни, не е съобразен с принципа за съразмерност, прогласен с чл. 6, ал. 2 АПК. Същият сочи, че административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. В конкретния случай при извършената проверка е констатирано само едно нарушение. След като нарушението е констатирано за първи път, отстранено е незабавно и от него

не са произтекли определени вредни последици за държавния бюджет чрез укриване на приходи, то налагането на ПАМ за срок от 14 дни на процесния обект не би могло да се определи като съразмерно. При тази продължителност на срока се засяга съществено правната сфера на адресата на ПАМ и се игнорира целта на закона за защитата на обществения интерес чрез налагането на адекватни на нарушението мерки. Неоправдано би било да се засяга в по-голяма степен от необходимото стопанския оборот, който е източник на приходи в бюджета, особено при липса на констатирани конкретни вреди за фиска. Във връзка с горното, оспорената принудителна административна мярка, предвид нейната тежест и обстоятелствата, при които е наложена, се явява прекомерна.

Предвид изложеното оспореният акт като материално незаконосъобразен и несъответстващ на целта на закона, се явява незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

Водим от изложените съображения, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед за налагане на принудителна административна мярка ПАМ № ФК-13-0412351/13.01.2020г., издадена от Началник отдел Оперативни дейности – П. при ЦУ на НАП, с която е постановено запечатването на търговски обект - магазин за сувенири, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма]-[населено място], представлявано от управителя А. И. О. и забрана за достъп до обекта за срок от 14 дни, на основание чл. 186, ал.1, т.1, б. „а“ от ЗДДС и чл.186, ал.3 от ЗДДС.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: